

have som Forudsætning, at Pengene bliver i Statskassen og eventuelt faar Anvendelse til Formindskelse af Statsgælden.

Som det vil fremgaa af de Udtalelser, der er faldet fra i alt Fald de to Oppositionspartiets Ordførere, er der vel ikke saa særdeles stor Udsigt til, at der kan komme noget virkelig nyttigt ud af dette Lovforslag, men jeg tør altsaa, trods denne Pessimisme, dog endnu nære det Haab, at denne Udtalelse af den højtærede Statsminister, gaaende ud paa, at Hovedformaalet med det alt sammen maa være, at Købekraften formindskes, er den Kærne, som kan faa Partierne til at enes, saaledes at vi gennem Forhandling kan faa et Forslag, som har rimelig Mulighed for at kunne holde.

Erhvervsministeren (Stauning): Blot for, at der ikke skal danne sig en Legende i Anledning af en Bemærkning af det ærede Medlem (Korsgaard), som han nu fire Gange er vendt tilbage til, et Citat af, hvad jeg har sagt, og hvad der findes i Tidenden Sp. 1853, vil jeg gerne henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, hvad han synes ganske at have overset, at det, jeg gjorde, var at referere, hvad jeg i Maaneder og Aar havde hørt fremsat fra alle Sider som en ufravigelig Nødvendighed, at man for at gavne den danske Valuta maatte inddrage noget af den Købekraft, der er til Stede i Befolkningen. Jeg har ikke anerkendt denne Sætnings Rigtighed, ej heller forkastet den. Jeg har sagt: Ved at gaa den Vej, vi foreslaar, imødekommer man ogsaa denne Opfattelse, som jeg fra saa mange Sider har hørt i saa lang Tid, og Forslaget er altsaa at opfatte som et Forsøg paa ved Hjælp af at imødekomme denne Opfattelse at faa en Forhandling i Gang paa et Omraade, hvor jeg anser det for nødvendigt, nemlig en Forhandling om at skaffe de Penge, der skal betales, og som det ikke kan nytte at henvise til, at vi kan faa en Gang i Fremtiden paa den ene eller den anden underfundige Maade, men som skal betales, for at Nationalbanken kan gøre sin Pligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Hele den Betragtning, det ærede Medlem har fremført som sin Opfattelse af Valutaspørgsmaalet, er et af de typiske Eksempler paa den Overdrivelse, dette Spørgsmaal stadig giver Anledning til af ensidige Betragtninger, som om det var et Faktum, at vort Land for Øjeblik-

ket gennemgaaende levede i en saadan Tilstand af Svælgen og Overflod, at det eneste Middel til at tilvejebringe en Valutaforbedring er at nedsætte Omsætningen, Forbruget o. s. v. Det er en af disse ensidige Valutatanker, vi har haft saa mange af, men som vi lykkeligtvis ellers har været fri for i denne Diskussion.

Jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning for navnlig at sige et Ord om den Modstrid, det ærede Medlem fandt mellem Kravet om, at Seddelbeholdninger i Nationalbanken skulde formindskes noget, og saa det Ønske, som var stillet til der om at komme Indskyderne i Diskontobanken til Hjælp med at faa deres Penge ud. Det er virkelig saaledes, at det ærede Medlem tror, at denne Foranstaltning fra Nationalbankens Side vil medføre en varig Brug af Seddelpressen. Det er der jo aldeles ikke Tale om. Der vil neppe overhovedet blive Brug for Seddelpressen, eftersom det, der ønskes, er, at de Check-Konti o. s. v., de har staaende, flyttes over til andre Banker. Men selv om der skulde blive trukket Konti ud udover de paa-gældende Bankers Seddelbeholdning, saaledes at det medførte en ganske kort Seddelforøgelse, saa er det ikke det, man vender sig imod. En saadan Forøgelse vil jo nemlig hurtigt forsvinde igen, idet Pengene jo eksisterer og gaar frem og tilbage i Omsætningen. En kortvarig Forandring i Seddelomløbet finder altid Sted i Nationalbanken. Seddelomløbet kan skifte fra Dag til Dag med 30—40 Millioner. Det er ikke det, man ønsker forhindret, for det kan ikke afskaffes, men det er en Sænkning fra Tid til anden af det gennemsnitlige Seddelomløb, der nu er Nationalbankens naturlige Opgave.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Til den højtærede Statsminister skal jeg sige, at hele den Form, som den højtærede Statsministers Udtalelse har i Rigsdagstidende, og Konklusionen, som gaar ud paa, at man maa paalægge Byrder, som gælder for alle, synes jeg vanskelig kan bibringe en nogen anden Opfattelse end den, at den højtærede Statsminister er gaaet over til at erkende, at Købekraften spiller en betydelig Rolle med Hensyn til vor Handelsbalances Stilling. Jeg forstaar nu, at saaledes skal denne Udtalelse ikke forstaas, og jeg forstaar derefter, at det forholdsvis optimistiske